

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди

Факультет іноземних мов
Факультет іноземної філології
Історичний факультет

ПИТАННЯ СХОДОЗНАВСТВА В УКРАЇНІ

*Тези доповідей
Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2019 р.*

Харків – 2019

(Туркестан). Тут поєднуються архітектурні стилі, форми, будівельні прийоми безлічі країн.

Поряд з поширенням товарів, культурних зразків в прикладному мистецтві, архітектурі, настінного живопису країнами Сходу і Заходу поширювалися мистецтво музики і танцю, вистави[3].

У різних місцях при розкопках пам'яників на Шовковому Шляху знайдені численні матеріальні підтвердження розвитку і взаємозбагачення культури.

Отже, Великим шовковим шляхом рухалися не тільки торгові каравани, ним поширювалися культурні досягнення народів, духовні цінності, релігійні ідеї. Він вперше в історії людства на гігантських просторах Євразії з'єднав різні країни і народи, ставши засобом міжкультурної комунікації у стародавньому світі та середньовіччі.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. <https://www.advantour.com/rus/silkroad/great-silk-road-nikitenko.htm>
2. https://www.krugosvet.ru/enc/istoriya/VELIKI_SHELKOVI_PUT.html
3. <https://www.advantour.com/rus/silkroad/cultural-exchange.htm>

ПОНЯТТЯ СІМ'Ї В КОНФУЦІАНСТВІ

Коляда А. В., студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Н.Д.Секіна

Конфуцій справив великий вплив на китайське суспільство. Конфуціанські принципи актуальні в сучасних умовах історичного розвитку Китаю.

У перше і друге десятиліття століття вчені почали досліджувати педагогічні ідеї Конфуція. Наприклад, у лютому 1921 року в журналі «Нове просвітництво» Тань Мінцян опублікував статтю «Педагогіка Конфуція». Пізніше в щомісячнику «Вітчизняна освіта» була опублікована стаття Лу Ханьчжана і Лю Жуна «Конфуцій як педагог». Але найбільш системними науковими дослідженнями ідей Конфуція вважаються «Велика істина періоду Чуңцю». У своїй роботі «Дух китайського народу» Гу Хунмін оскаржує статті багатьох китайських дослідників того часу, які стосуються культури Китаю, Конфуція та його ідей. Автор, розповідаючи про дух і сутність свого народу порівнює конфуціанство та західні релігії, визначає роль сім'ї в ті часи [2, С 322-324]

В імперському Китаї відносини в суспільстві моделювалися за типом відносин в китайській родині. Інтересам сім'ї приділялося велике

значення. Кожна окрема людина розглядалася тільки в рамках родини. Конфуціанство порівнювало державу з великою нерозлучною сім'єю. Лінія сім'ї велася від батька до сина, і, подібно до того як батько був головою сім'ї, чоловіки в китайському суспільстві панували над жінками, а літні громадяни мали пріоритет перед молоддю. Під строгим контролем були стосунки між дітьми та членами сім'ї. Потрапивши в будинок чоловіка, жінка потрапляла під всевладний контроль, а часто і під деспотизм свекрухи.

Правила культу предків і сім'ї заздалегідь ставили чоловіка і дружину в нерівноправне становище. Дружина служила засобом процвітання сім'ї, продовження роду, але носієм лінії роду в будь-якому випадку залишався чоловік. Молода дружина займала в будинку чоловіка (точніше, свекра) підневільне становище, нерідко більше нагадувала стан служниці, ніж дружини. Вона зобов'язана була віддано обслуговувати свекруху, стежити за будинком, виконувати важку роботу. Тільки після народження сина її положення в будинку помітно покращувалося. Вона набувала велику впевненість, відчувала своє існування виправданим, свої функції виконаними. Якщо народжувалася дівчинка, було гірше. [1]

Якщо протягом ряду років жінка не народжувала сина, чоловік не тільки мав право, але навіть зобов'язаний був знову в ім'я інтересів сім'ї і культу предків, взяти другу дружину або наложницю. Як правило, нова, більш молода дружина потрапляла під початок не тільки свекрухи, але і першої дружини. Тільки в разі народження бажаного сина її положення могло трохи виправитися. [3]

Кожен в родині знав своє місце, і цей стан був непорушним. Шанування батьків і старих людей, повага до родини завжди були в традиціях китайського народу, незалежно від того, до якого соціального прошарку вони належали.

Старовинні свята, в основі яких лежать китайські сімейні традиції, дійшли до нашого часу. Одна з головних традицій - у святкові дні вся сім'я повинна зібратися разом: в свято Весни, свято Середини осені. Повага і шанування до старших виражається також у святах День літніх людей, День батька, День матері, які стали відзначатися останнім часом.

Ще одним принципом організації сімейного життя в Конфуціанстві було «синівське благочестя» - вираз поваги до старших. Цей принцип шанобливого ставлення до старших, як за віком, так і за матеріальним становищем в суспільстві посилював культ предків, надзвичайно розвинений у китайців. Що стосується становища жінок в сім'ї, то традиційне китайське виховання вимагає від жінок слухняності і покірності чоловікові, навіть в тих випадках, коли чоловіки погано поведуться з ними, а також утримання від демонстрації надмірної

прив'язаності до своїх синів. Жінки, чиї чоловіки вмирали, практично не мали право вийти ще раз заміж.

Китайська держава піклується про збереження міцної традиційної сім'ї, існує навіть закон, що дорослі працездатні діти повинні піклуватися про своїх престарілих, непрацездатних батьків. До честі китайців треба сказати, що більшість з них робить це за покликом серця.

Діти повинні слухати своїх батьків все життя. Китайське суспільство було побудоване під впливом етичної концепції синівської шанобливості, яка пронизала всі види діяльності китайського народу. Це відіграє велику роль у державі, тому що вона розглядається як велика родина. Конфуцій стверджував, що людина за своєю природою зла і позбутися від поганих намірів може лише беззаперечно слухаючись своїх вчителів. Він вважав, що закони для своєї держави не мають ніякого значення. На чолі держави повинен стояти гарний правитель, який виховує своїм прикладом. [4, С. 22-23]

Конфуцій створив вчення, яке через 300 років після його смерті стало постійно діючим імпульсом суспільного життя Китаю. Ідеологія Конфуція привела до розквіту патріархальної сім'ї, про яку говорив Конфуцій та порівнював її з державою.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бенсон Майкл, Уїткомб Ванесса Лейд. Сучасний Китай –М: АСТ: Астрель, 2006 – XVI, 318 с.
2. Історія сучасної зарубіжної філософії: компаративістський підхід. – СПб.:Лань, 1997 – 480с
3. Кримов А. Г. Громадська думка і ідеологічна боротьба в Китаї 1900-1917 гг. М., 1972.
4. Плєскачевська І. Піднебесна країна: нариси про сучасний і традиційному Китаї. Мінськ, 2003.

МУЗИКА ЯК ЧАСТИНА СВІТОГЛЯДУ В КИТАЇ

Кудаєва О. О., Огієнко К. О.

Китайська цивілізація є однією із найдавніших цивілізацій світу. Тому зародження та розвиток мистецтв у Піднебесній випередили культуру Заходу на декілька століть. Достатньо довгий час традиційне китайське мистецтво не зазнавало впливу із-зовні, так званої вестернізації, - бо країна залишалася закритою для прибульців із Європи аж до XIX сторіччя. Та хоча європейці та ханьці жили в різних «світах», мистецтво залишалося мистецтвом, незважаючи на географічне положення.

З дослідницької точки зору, китайська музична традиція є дуже цікавим явищем, яке потребує глибокого осмислення та вивчення різних її аспектів. З котрих найбільш цікаві і нетривіальні: роль музики у